

Rapport M.2010.0951.01.R001

Gemeente Maastricht / Geluidreductieplan
en Zonebeheerplan, Beatrixhaven

Geluidreductieplan Beatrixhaven

Status: DEFINITIEF

Colofon

Rapportnummer:	M.2010.0951.01.R001	
Plaats en datum:	Sittard, 1 maart 2012	
Versie:	003	Status: DEFINITIEF
Opdrachtgever:	Gemeente Maastricht Mobiliteit en Milieu	
Contactpersoon:	Mevrouw A. Vermeulen Telefoon: 043 350 44 02 Fax: 043 350 41 41 E-mail: astrid.vermeulen@maastricht.nl	
Uitgevoerd door:	DGMR Industrie, Verkeer en Milieu B.V. Informatie: ing. K.M.T. (Kirsten) Hendrix E-mail: hd@dgmr.nl Telefoon: +31 (0)46 411 39 30 Fax: +31 (0)46 411 39 31	
Auteur(s):	drs. A.K. (Aneta) Krikke ing. K.M.T. (Kirsten) Hendrix	
Eindverantwoordelijke: Voor deze:	ing. J.J.A. (Hans) van Leeuwen ing. M.H.M. (Michel) van Kesteren	
Verwerkt door:	AKI SEN	

©DGMR Industrie, Verkeer en Milieu B.V. Alle rechten voorbehouden. Wilt u (delen van) dit rapport kopiëren of vermenigvuldigen, vraagt u dan schriftelijk toestemming daarvoor bij DGMR Industrie, Verkeer en Milieu B.V.

Inhoudsopgave

1.	INLEIDING.....	5
1.1	Algemeen.....	5
1.2	Zonebeheerplan.....	5
1.3	Geluidreductieplan	6
2.	GELUIDSPROBLEMATIEK INDUSTRIETERREIN BEATRIXHAVEN	8
2.1	Geluidszonering en zonebeheer	8
2.2	Industrieterrein Beatrixhaven	8
2.3	Geluidszone Beatrixhaven.....	9
2.4	Project: Revitalisering Beatrixhaven	10
3.	WETGEVING	13
3.1	Crisis- en herstelwet: Het geluidreductieplan	13
3.2	Wet milieubeheer.....	15
3.3	Wet ruimtelijke ordening (Wro).....	16
3.4	Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo).....	16
4.	DOELSTELLING VAN HET GELUIDREDUCTIEPLAN.....	18
4.1	Beleid in planperiode.....	18
4.2	Relatie met zonebeheerplan	18
5.	VOORTRAJECT.....	19
5.1	Aanpassing geluidsmodel	19
6.	WIJZIGING GRENS INDUSTRIETERREIN.....	21
6.1	Verwijderen niet relevante bedrijven	23
6.2	Wijziging modellering Type B bedrijven	23
6.3	Toevoegen ontbrekende Type B en C bedrijven	24
6.4	Alternatieve bodemfactor voor het industrieterrein.....	24
6.5	Factor voor 'redelijke sommatie'	25
7.	MAATREGELEN EN PLANNING GELUIDREDUCTIEPLAN	28
7.1	Maatregelen	28
7.2	Planning.....	30
7.3	Organisatie uitvoering	31
7.4	Monitoring.....	31
7.5	Maatregelen indien na 5 jaar niet wordt voldaan aan de grenswaarde.....	31

1. Inleiding

1.1 Algemeen

Het industrieterrein Beatrixhaven is een groot bedrijventerrein van oudsher geschikt voor de vestiging van grootschalige industriële bedrijven die behoren tot de 'zwaardere' milieucategorieën. Als gevolg hiervan is in 1986 bij koninklijk besluit rond industrieterrein Beatrixhaven een geluidszone vastgesteld. Deze zone volgt uit de Wet geluidhinder waarin staat dat rond industrieterreinen, waarvan het bestemmingsplan toestaat om grote lawaaimakers te vestigen, een geluidszone moet worden vastgesteld. In onderdeel D van Bijlage I BOR¹ is vastgelegd welke inrichtingen als grote lawaaimaker moeten worden beschouwd.

Buiten deze juridisch harde geluidszone mag de geluidsbelasting vanwege het industrieterrein de waarde van 50 dB(A) etmaalwaarde niet overschrijden. De geluidszone heeft tot doel de functies wonen en werken te scheiden, waardoor geluidsoverlast in de woonomgevingen zo veel mogelijk wordt beperkt en tevens geluidgevoelige bestemmingen niet dichterbij het industrieterrein gesitueerd mogen worden.

Om de geluidszone goed te kunnen bewaken is in 1993 gestart met het automatiseren van het zonebewakingssysteem voor industrieterrein Beatrixhaven. Daarbij zijn op de eerder vastgestelde geluidszone een groot aantal punten gelegd en is op basis van de vigerende milieuvergunningen door berekening het geluidsniveau afkomstig van al de bedrijven op de afzonderlijke zonepunten bepaald. Uit de resultaten van deze berekeningen is gebleken dat op een aantal punten een overschrijding aanwezig is van de toegestane 50 dB(A). Nadat in 1999 een actualisatie van de gegevens niet heeft geleid tot een afname van de overschrijding zijn in 2003 de gegevens van alle bedrijven opnieuw gecontroleerd en de gewijzigde gegevens in het zonebewakingssysteem ingevoerd. Op nagenoeg alle zonepunten bleef echter sprake van een overschrijding van de geluidsnormen.

1.2 Zonebeheerplan

Om het optimaal beheer van de geluidsruijme op het industrieterrein mogelijk te maken en de overschrijding op de geluidszone op te heffen heeft de gemeente Maastricht een nota industrielawaai Beatrixhaven opgesteld. Deze nota is gebaseerd op een goede controle van de geluidsproductie van de bedrijven en op het nastreven van vestiging van bedrijven volgens het principe van de inwaartse zonering. Op 16 september 2008 heeft de gemeenteraad de nota industrielawaai Beatrixhaven vastgesteld. De nota vormt de basis voor het beheer van geluidsruijme op het gezoneerd industrieterrein Beatrixhaven en kan dus gezien worden als een zonebeheerplan conform de Wet geluidhinder.

Een beschrijving van de historie, de aanleiding voor de onderzoeken, een korte beschrijving van de geluidsproblematiek op het bedrijventerrein Beatrixhaven, mogelijke oplossingsrichtingen de noodzaak voor een zonebeheerplan en vervolgens de te nemen stappen zijn daarin opgenomen.

¹ Het Besluit Omgevingsrecht (BOR)

De nota industrielawaai Beatrixhaven is tot stand gekomen in overleg met het bedrijfsleven, het rijk en de provincie en vormt de basis voor de gezamenlijke aanpak van de overschrijding van de geluidszone op industrieterrein Beatrixhaven en had tevens tot doel om op korte termijn daadwerkelijk een start met de revitalisering van industrieterrein Beatrixhaven te kunnen maken.

Goed beheer van geluidsruimte op een industrieterrein is een voorwaarde voor efficiënte functionering van het industrieterrein als een geheel. Voor de gemeente is uitgave van omgevingsvergunningen en verkoop van gronden van belang. Aan de andere kant speelt ook de bescherming van de omliggende gebieden een belangrijke rol. Een ingewikkelde opgave waarbij vaak integrale oplossingen gewenst en waarbij overzichtelijke sturingsinstrumenten noodzakelijk zijn. Voor wat betreft de verdeling van de geluidsruimte kan een zonebeheerplan gezien worden als een dergelijk instrument. Zoals gezegd worden door het vaststellen en het toepassen van een zonebeheerplan mogelijkheden gecreëerd om de verdeling van geluidsruimte op de juiste manier te regelen. Een manier om het huidige bestaan van een industrieterrein te waarborgen en eventuele problemen in de toekomst te voorkomen. Een zonebeheerplan kan alleen gebruikt worden voor een industrieterrein dat qua geluidsruimte 'gezond' is en waar wettelijke sturingsmogelijkheden bestaan. Bij een overschrijding van de zone is dit niet het geval. Bestaande overschrijding neemt de dynamiek van een industrieterrein weg: geen omgevingsvergunningen meer, geen beweging en geen ontwikkeling. Stagnatie dus en dat betekent achteruitgang.

De vastgestelde nota industrielawaai van 2008 had juridisch onvoldoende status om deze stagnatie op te heffen. In de crisis- en herstelwet is een mogelijkheid opgenomen om een ander juridisch instrument in te zetten: het geluidreductieplan. Dit houdt in dat de nota industrielawaai uit 2008 wordt opgedeeld in een geluidreductieplan en een zonebeheerplan, waarbij het geluidreductieplan een ander doel heeft dan een zonebeheerplan. Het geluidreductieplan streeft naar het oplossen van de overschrijding en het terugbrengen van een 'gezonde' akoestische situatie op het industrieterrein binnen een periode van 5 jaar. Het zonebeheerplan geeft aan hoe met het beheer van de geluidruimte op het industrieterrein wordt omgegaan. Daarbij moet nadrukkelijk gekeken worden naar de eenheid van het zonebeheer- en geluidreductieplan. De situatie die wordt bereikt na het uitvoeren van maatregelen die in het geluidreductieplan opgenomen worden moet ook aan de vereisten van een zonebeheerplan voldoen. Dit is het moment dat de werking van het geluidreductieplan ophoudt (overschrijding van de zone wordt opgelost) en er ruimte voor het gebruik van het zonebeheerplan komt.

1.3 Geluidreductieplan

De per 31 maart 2010 in werking getreden Crisis en herstelwet (Chw)² creëert een mogelijkheid om in het geval van een overschrijding van de geluidszone een zogenaamd geluidreductieplan op te stellen. Een geluidreductieplan is bedoeld voor industrieterreinen waar de geluidsbelasting buiten de geluidszone de waarde van 50 dB(A) overschrijdt of op een of meer plaatsen binnen de geluidszone of op de zonegrens de geluidsbelasting hoger is dan de ten hoogst toegestane geluidsbelasting. Industrieterreinen waar dergelijke overschrijdingen voorkomen zijn akoestisch overvol. Een vergunningaanvraag (omgevingsvergunning Wabo) kan, op een dergelijk industrieterrein, zonder geluidreductieplan, alleen gehonoreerd worden als het bedrijf de

² Onderdeel geluid van het Crisis- en herstelwet is opgenomen in de Wet geluidhinder

geluidsbelasting zodanig verlaagd, dat de overschrijding van de zone in één keer wordt weggenomen. Dit is in de praktijk in de meeste gevallen onmogelijk, omdat de overschrijding vaak door meerdere bedrijven gezamenlijk veroorzaakt wordt. Het verlenen van omgevingsvergunning die een kleine bijdrage levert aan het oplossen van de aanwezige overschrijding is niet mogelijk. Dit creëert een heel onwenselijke situatie, waarin het beheer van een industrieterrein en het oplossen van problematiek niet haalbaar is. De Crisis- en herstelwet biedt een oplossing in de vorm van een geluidreductieplan.

Een geluidreductieplan bevat ten minste een beschrijving van het te voeren beleid om de geluidsbelasting binnen en buiten de bestaande zone te beperken en de voorgenomen maatregelen om de geluidsbelasting van het hele industrieterrein te verminderen tot beneden de bedoelde grenswaarden. Het geluidreductieplan wordt vastgesteld voor een periode van vijf jaar, dit betekent dat de voorgenomen maatregelen tot een oplossing van de overschrijding binnen de genoemde periode moet leiden. Een realistisch plan maakt het verlenen van vergunningen op een 'overvolle' industrieterrein weer mogelijk.

Burgemeester en Wethouders stellen het geluidreductieplan vast. Een geluidreductieplan wordt voorbereid met overeenkomstige toepassing van de in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht geregelde procedure.

Het geluidreductieplan dient vervolgens in acht te worden genomen bij vergunningverlening. Na vijf jaar moet de geluidsbelasting zijn teruggebracht tot de vastgestelde vigerende grenswaarde.

In het voorliggende geluidreductieplan voor industrieterrein Beatrixhaven is aangegeven met behulp van welke maatregelen de overschrijding over vijf jaar is weggenomen. Ook is op grond van art. 67, lid 2 onder c Wet geluidhinder aangegeven welke maatregelen worden genomen indien de geluidsbelasting onverhoopt binnen die periode niet is verminderd zodat voldaan wordt aan de vigerende geluidszone.

2. Geluidsproblematiek industrieterrein Beatrixhaven

2.1 Geluidszonering en zonebeheer

In de Wet geluidhinder (Wgh) is bepaald dat voor industrieterreinen waar de vestiging van 'grote lawaaimakers' is toegestaan, een geluidszone moet worden vastgesteld. Een geluidszone is gedefinieerd als het gebied tussen de grens van het industrieterrein en de zonegrens (minimaal gelijk aan de 50 dB(A) contour). Buiten de zonegrens mag de door alle bedrijven gezamenlijk veroorzaakte geluidsbelasting niet hoger zijn dan 50 dB(A) etmaalwaarde. Een geluidszone heeft tot doel de functie wonen en werken te scheiden, waardoor geluidsoverlast afkomstig van het industrieterrein in woonomgevingen zo veel mogelijk wordt beperkt, maar ook geluidgevoelige bestemmingen niet dicht bij het industrieterrein mogen worden gebouwd. De zone vormt daarmee een ruimtelijke scheiding tussen de industriële activiteiten en woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen. Het vaststellen van de geluidszone is gekoppeld aan het vaststellen of herzien van een bestemmingsplan.

2.2 Industrieterrein Beatrixhaven

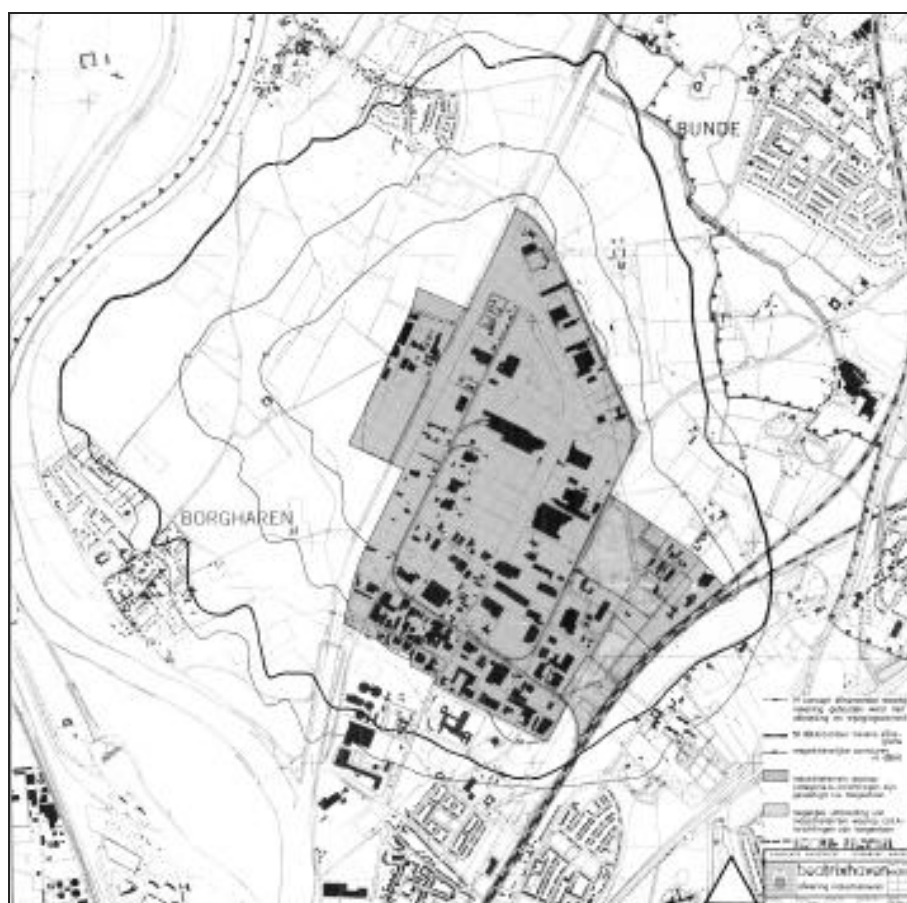
Het industrieterrein Beatrixhaven is een bedrijventerrein met een oppervlakte van circa 260 hectare, gelegen aan de noordzijde van Maastricht. Op het bedrijventerrein zijn momenteel ongeveer 200 bedrijven uit de sectoren handel, industrie, bouwnijverheid, logistiek en commerciële dienstverlening gevestigd met in totaal circa 7.500 arbeidsplaatsen.

Figuur 1: industrieterrein Beatrixhaven

2.3 Geluidszone Beatrixhaven

Het industrieterrein Beatrixhaven is geschikt voor de vestiging van grootschalige, industriële bedrijven die behoren tot de 'zwaardere' milieucategorieën. Als gevolg hiervan is in 1986 bij koninklijk besluit rond industrieterrein Beatrixhaven een geluidszone vastgesteld. De geluidszone bestrijkt een groot gebied waarbinnen een aantal woningen is gelegen. Omdat deze woningen bij de zonevaststelling al een hogere geluidsbelasting ondervonden dan 50 dB(A) is voor deze woningen destijds een hogere grenswaarde aangevraagd van maximaal 60 dB(A). De overige woningen (gelegen in de wijken Borgharen, Itteren, Limmel en Nazareth) lagen aan de rand van de geluidszone met als gevolg dat het geluidsniveau ter plaatse van de gevels van deze woningen circa 50 dB(A) bedroeg.

Figuur 2: geluidszone Beatrixhaven

Het besluit tot vaststelling van de geluidszone is een ruimtelijk besluit. Dit besluit is opgenomen in het facetbestemmingsplan. Het bestemmingsplan is door de gemeente Maastricht op 13 januari 1987 vastgesteld³. Gedeputeerde Staten hebben het bestemmingsplan op 4 augustus 1987 goedgekeurd. Op dit moment wordt gewerkt aan een actualisatie van het bestemmingsplan industrieterrein Beatrixhaven.

³ Het facetbestemmingsplan is onherroepelijk geworden d.d. 24 oktober 1987.

Bij het vaststellen van de geluidszone was reeds een aantal grote lawaaimakers op het industrieterrein Beatrixhaven gevestigd. Van deze bedrijven is de, in de omgevingsvergunning door middel van voorschriften gereserveerde, geluidsruimte in kaart gebracht en gecumuleerd. De geluidszone is bepaald aan de hand van de geluidsuitstraling van de reeds op het industrieterrein aanwezige bedrijven. Mede daarom was er destijds al nauwelijks geluidsruimte voor nieuwe bedrijven meer voorhanden. Het vaststellen van een grotere zone was op dat moment juridisch niet mogelijk, omdat de maximale grenswaarde van 60 dB(A) op woningen binnen de zone reeds werd gehaald. Daarbij waren de akoestische modellen toen nog niet zo ver ontwikkeld dat richtingsafhankelijk naar verruiming van de zone gekeken kon worden.

Na vaststelling van de zone heeft verdere vergunningverlening grotendeels plaatsgevonden op basis van een papieren zonebewaking. Deze methode was in die tijd de algemeen geaccepteerde manier om zonebewaking uit te voeren. Bij het verlenen van nieuwe omgevingsvergunningen werd gekeken of er genoeg geluidsruimte aanwezig was. Hierbij werd als richtlijn aangehouden dat zij niet meer dan 40 dB(A) etmaalwaarde (de wettelijk toegestane grenswaarde van 50 – 10 dB(A)) op de zone mochten maken. In het geval van wijziging van de bestaande vergunningen werd gekeken of er genoeg gereserveerde geluidsruimte aanwezig was. Cumulatie van het geluid van alle bedrijven samen werd in die periode niet voldoende in beeld gebracht.

In 1993 is gestart met het automatiseren van het zonebewakingssysteem voor industrieterrein Beatrixhaven. Het doel van dit geautomatiseerde systeem was de juridisch harde zonegrens beter te kunnen beheren en beheersen. Het geautomatiseerde systeem is opgesteld aan de hand van de vergunde geluidssituatie bij de bedrijven. Na de actualisatie is gebleken dat op een aantal punten een grotere overschrijding van de 50 dB(A) grenswaarde aanwezig is.

Nadat in 1999 een actualisatie van de gegevens niet heeft geleid tot een afname van de overschrijding zijn in 2003 de gegevens van alle bedrijven opnieuw tegen het licht gehouden en de gewijzigde gegevens in het zonebewakingssysteem ingevoerd. Op nagenoeg alle zonepunten bleef echter sprake van een overschrijding van de geluidsnormen.

Uit de gemeentelijke notitie 'Akoestische situatie industrieterrein Beatrixhaven, versie 12 november 2004' blijkt dat de geluidsniveaus op de zogenaamde zonebewakingspunten de waarde van 50 dB(A) overschrijden met 1 tot 8 dB(A). Het industrieterrein zit dus 'op slot'.

2.4 Project: Revitalisering Beatrixhaven

Directe aanleiding voor een onderzoek naar de geluidsproblematiek op industrieterrein Beatrixhaven en de mogelijke aanpak is de revitalisering van genoemd terrein. Doel van dit project is het optimaliseren en intensiveren van het gebruik van industrieterrein Beatrixhaven, als een van de weinige bedrijventerreinen in de regio Maastricht en Zuid-Limburg dat geschikt is voor bedrijven uit de zwaardere milieucategorieën, teneinde aan dit soort bedrijven ruimte te kunnen bieden.

Daarvoor is in eerste instantie een masterplan ontwikkeld met alle betrokkenen (ondernemers, Kamer van Koophandel, LIOF, LWV, provincie, gemeente) teneinde een subsidieaanvraag in het kader van de Topper-regeling van het ministerie van Economische Zaken in te kunnen dienen. In dit masterplan is de visie op industrieterrein Beatrixhaven weergegeven en is aangegeven waarom het vanuit sociaal, economisch en milieuoptiek absoluut noodzakelijk is industrieterrein

Beatrixhaven te revitaliseren. De uiteindelijke revitalisering bestaat uit diverse deelprojecten zoals het actualiseren van het bestemmingsplan, het oplossen van de geluidsproblematiek, het verbeteren van de ontsluiting, het oplossen van de bodemproblematiek en het verbeteren van het beheer van de openbare ruimte. De verschillende deelprojecten hebben elk hun eigen tempo. Doordat de huidige geluidszone rond het bedrijventerrein Beatrixhaven op basis van de bestaande milieuvergunningen van de aanwezige bedrijven wordt overschreden is vestiging van nieuwe bedrijven en uitbreiding van bestaande bedrijven buiten de vergunde geluidsruimte juridisch onmogelijk.

Om het vestigen van nieuwe ‘zwaardere’ bedrijvigheid mogelijk te maken zal ook geluidsruimte voor deze bedrijven aanwezig moeten zijn. Aangezien deze geluidsruimte op dit moment niet aanwezig is en dus gecreëerd moet worden zijn drie mogelijkheden nader bekeken:

- opheffen geluidszone;
 - Het ministerie van VROM, de provincie Limburg en de gemeente Maastricht zijn van mening dat het opheffen van de geluidszone geen methode is om in het specifieke geval van de Beatrixhaven geluidsruimte te creëren.
- verruimen bestaande geluidszone;
 - het Ministerie van VROM, de provincie Limburg en de Gemeente Maastricht zijn van mening dat maximale oprekking van de zone onderzocht moet worden. De verwachting is dat hierdoor geen geluidsruimte voor nieuwe bedrijven ontstaat, maar alleen de bestaande situatie wordt gelegaliseerd waarna geen ruimte is voor het vestigen van nieuwe bedrijven.
- optimalisatie bestaande geluidszone.
 - Door nog eens kritisch te kijken naar de bestaande indeling van het industrieterrein, de invulling van het zonebewakingsmodel, de milieuvergunningen van de bedrijven en de wijze van berekenen kan mogelijk binnen de bestaande geluidszone toch nog geluidsruimte worden gevonden. Hierbij zijn vier soorten maatregelen mogelijk:
 - actualisatie geluidsmodel;
 - Optimalisatie milieuvergunning/AMvB;
 - Saneren;
 - Inwaartse zonering.

In eerste instantie werd de optie ‘optimalisatie bestaande geluidszone’ als het meest kansrijk gezien. Nader onderzoek hierna heeft dan ook plaatsgevonden, wat heeft geresulteerd in het vaststellen van de nota industrielawaai Beatrixhaven. In deze nota zijn de uitkomsten van dit onderzoek meegenomen.

Bij het opsplitsen van de nota industrielawaai Beatrixhaven in een zonebeheerplan en een geluidreductieplan zijn veranderingen in de situatie op het industrieterrein geconstateerd: bijvoorbeeld veranderingen voor wat betreft de aanwezige bedrijven of wijzigingen van activiteiten van aanwezige bedrijven. Ook de grens van het industrieterrein is veranderd. Om deze reden zijn alle stappen opnieuw doorgelopen voor het opstellen van het geluidreductieplan en het zonebeheerplan.

3. Wetgeving

3.1 Crisis- en herstelwet: Het geluidreductieplan

Door de wijziging van de Wet geluidhinder op 1 januari 2007 is de definitie van een industrieterrein aangescherpt, waardoor alleen gebieden waar de 'grote lawaaimakers' toegestaan zijn gezoneerd konden worden. Op basis van de recente jurisprudentie⁴ behoren bepaalde delen niet langer tot het gezoneerde industrieterrein wanneer de gemeente in het bestemmingsplan expliciet heeft aangegeven dat op die delen van het industrieterrein 'grote lawaaimakers' zijn uitgesloten.

Daarnaast waren er in het geval van overschrijding van een zone geen instrumenten aanwezig die een oplossing voor de problemen konden bieden. Het verlenen van vergunningen op een industrieterrein met overschrijding van de zone is door de uitspraken van de Raad van State onmogelijk gebleken. Een planfiguur als een zonebeheerplan kon wel gebruikt worden voor het beheer van geluidsruimte op een gezoneerd industrieterrein, maar zolang een industrieterrein 'op slot' was, kon zelfs een goed verankerd zonebeheerplan geen uiteindelijke oplossing bieden.

Met de inwerkingtreding van de nieuwe Crisis- en herstelwet (31 maart 2010) is de situatie positief veranderd. Het onderdeel geluid van de Crisis- en herstelwet is in de Wet geluidhinder opgenomen. Twee belangrijke punten zijn gewijzigd/toegevoegd:

- **De definitie van 'industrieterrein' is aangepast;**

Op basis van de Crisis- en herstelwet wordt de begripsbepaling voor "industrieterrein" gewijzigd:

industrieterrein: terrein waaraan in hoofdzaak een bestemming is gegeven voor de vestiging van inrichtingen en waarvan de bestemming voor het gehele terrein of een gedeelte daarvan de mogelijkheid insluit van vestiging van inrichtingen, behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen categorie van inrichtingen, die in belangrijke mate geluidhinder kunnen veroorzaken.

Door de wijziging heeft de gemeente de mogelijkheid gekregen om de afbakening van het industrieterrein met een zekere beleidsvrijheid te kiezen. Het is niet meer noodzakelijk om overal de aanwezigheid van de 'grote lawaaimakers' expliciet mogelijk te maken. Met de gewijzigde begripsbepaling wordt duidelijk gemaakt dat, ook als sprake is van een nadere zonering van de 'A-inrichtingen' binnen een industrieterrein, daarmee niet beoogd is om het industrieterrein en de rechtsgevolgen van die bestemming te beperken tot dat nader gezoneerde deel terrein.

⁴ gemeente Wymbritseradeel (200603048/1) van 29 augustus 2007, Apeldoorn Kieveen (200704749/1) en Alphen a.d. Rijn Heimanswetering (200708763/1))

- Op basis van **artikel 41** Wet geluidhinder kan de gemeenteraad bij een apart besluit de huidige begrenzing van een industrieterrein, waarop de vastgestelde zone is gebaseerd, vastleggen. Het gaat dan dus om de terreinafbakening die ten grondslag heeft gelegen aan het vigerende zoningbesluit. Uiteindelijk moet dit besluit worden opgenomen in het digitale bestemmingsplan.
- **Een geluidreductieplan is in het leven geroepen**
Met een vastgesteld geluidreductieplan kunnen omgevingsvergunningen verleend worden als ze geen extra bijdrage leveren aan de al bestaande overschrijding. Omgevingsvergunningen die wel extra bijdragen aan de bestaande overschrijding kunnen wel verleend worden zolang ze binnen de doelstellingen van een geluidreductieplan passen.

Een geluidreductieplan is bedoeld voor industrieterreinen die "op slot" zijn. Zulke industrieterreinen zijn akoestisch overvol, maar bieden ruimtelijk gezien nog wel plaats aan bedrijven. Een vergunningaanvraag kan op een dergelijk industrieterrein alleen gehonoreerd worden als het bedrijf de geluidsbelasting zodanig verlaagd, dat de overschrijding van de zone in één keer wordt weggenomen, wat in de praktijk in de meeste gevallen onmogelijk is. De Crisis- en herstelwet biedt een oplossing in de vorm van een geluidreductieplan. Het geluidreductieplan treedt bij de vergunningverlening in de plaats van de toetsing aan de wettelijke grenswaarden. Door het uitvoeren van maatregelen uit een geluidreductieplan wordt gewerkt aan het handhaven van de waarden zoals opgenomen in het zonebesluit. Een realistisch plan maakt het verlenen van vergunningen op een 'overvolle' industrieterrein weer mogelijk.

De basis voor het geluidreductieplan is art. 67 van de Wet geluidhinder:

- 1. Indien de geluidsbelasting buiten een bestaande zone vanwege een industrieterrein de waarde van 50 dB(A) overschrijdt of indien op een of meer plaatsen binnen de zone of op de zonegrens de geluidbelasting hoger is dan de ten hoogste toegestane geluidbelasting, stellen burgemeester en wethouders voor het betreffende industrieterrein een geluidreductieplan vast.*
- 2. Een geluidreductieplan bevat ten minste een beschrijving van:*
 - a. het te voeren beleid om de geluidbelasting binnen en buiten de bestaande zone te beperken;*
 - b. de voorgenomen, in de eerstvolgende vijf jaar te treffen maatregelen om de geluidbelasting binnen die periode voor het hele industrieterrein te verminderen tot beneden de bedoelde grenswaarden.*
 - c. de wijze waarop de vermindering van de geluidbelasting van het betreffende industrieterrein zal worden gerealiseerd indien de geluidbelasting binnen de onder b genoemde periode niet is verminderd tot beneden de grenswaarden.*
- 3. Artikel 123 is van overeenkomstige toepassing.*

Bij de wijziging van art. 67 is de volgende toelichting gegeven:

"Er zijn industrieterreinen die akoestisch overvol zijn. Dat wil zeggen dat de geluidbelasting van het industrieterrein op een of meer beoordelingpunten hoger is dan de geldende grenswaarden. De oorzaken hiervan kunnen divers zijn. Zo kan een industrieterrein akoestisch vol zijn ten gevolge van bedrijven die in het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (hierna: het Barim) ingedeeld worden in type a. Deze bedrijven hebben vaak veel minder geluidruimte nodig dan die overeenkomt met de grenswaarde uit het Barim.

Een vergunningaanvraag kan op een overvol industrieterrein alleen gehonoreerd worden als het desbetreffende bedrijf de geluidbelasting zodanig verlaagd dat op alle beoordelingpunten in de zone aan de grenswaarden wordt voldaan. En dat is zelden het geval: de overschrijding wordt vaak door meerdere bedrijven gezamenlijk veroorzaakt. Dat betekent dus dat aan een bedrijf dat wel bijdraagt aan een verlaging van de geluidbelasting maar niet zodanig dat aan de grenswaarden wordt voldaan, geen vergunning kan worden verleend. In de jurisprudentie wordt strikt getoetst aan de grenswaarden, zodat ook als een bedrijf wel een (klein) aandeel levert in de oplossing, een aanvraag toch niet gehonoreerd kan worden.

Dit wetsvoorstel beoogt ruimte te bieden om aan zo'n bedrijf dat zelf een (klein, maar voor het hele industrieterrein niet voldoende) aandeel levert in de oplossing van de geluidproblematiek, wel een vergunning te kunnen verlenen of de bestaande vergunning te kunnen wijzigen, wanneer de gemeente voor zo'n akoestisch vol industrieterrein een realistisch plan maakt om de overschrijding van de grenswaarden binnen een bepaalde periode (vijf jaren) teniet te doen. In zo'n plan kan bijvoorbeeld worden opgenomen dat in bestaande vergunningen (niet gebruikte) geluidruimte wordt weggehaald of dat via maatwerkvoorschriften de uit het Barim voortvloeiende forfaitaire (meestal veel te omvangrijke) geluidruimte wordt afgeroomd. Uiteraard kan het opstellen van een reductieplan alleen plaatsvinden in goed overleg met de betreffende partijen en instemming van de betrokken bedrijven."

3.2 Wet milieubeheer

Veel bedrijven vallen onder de regels van de Wet milieubeheer. Dit betekent dat er geluidsnormen op de bedrijven van toepassing zijn om de woonomgeving te beschermen tegen geluidhinder. Vergunningsplichtige bedrijven hebben te maken met op maat gesneden geluidsvoorschriften en de geluidsnormen (grenswaarden) die gebaseerd zijn op de Circulaire Industrielawaai (1979) of de Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening (1998) van VROM.

Een groot aantal bedrijven valt sinds 1 januari 2008 onder de werkingssfeer van het Activiteitenbesluit (Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer), tenzij ze zijn opgenomen in een limitatieve lijst van vergunningsplichtige bedrijven (bijlage 1 van het besluit).

Voor deze bedrijven zijn algemeen geldende (geluids-)voorschriften van toepassing⁵. De gemeente heeft de bevoegdheid om bij overtredingen van de geluidsvoorschriften te handhaven.

Bij het uitvoeren van de wettelijke taken moeten overheden van bedrijven verlangen dat de beste beschikbare technieken⁶ worden toegepast.

⁵ Op grond van artikel 2.17 lid 2 van het Activiteitenbesluit geldt de standaardgrenswaarde voor bedrijven op een gezoneerd industrieterrein op een afstand van 50 meter vanaf de inrichtingsgrenzen.

Daarmee worden in de eerste plaats de reducties van bronemissies bereikt en in de tweede plaats komt er na verloop van tijd geluidruimte vrij die kan worden herverdeeld. De verdelingssystematiek die genoemd is in dit zonebeheerplan voorziet hierin. Ook een noodzakelijke herverdeling van beschikbare geluidruimte vanwege wijziging in uitoefening van het bedrijf (oprichting, sluiting, sloop gebouwen, en dergelijke) is mogelijk op grond van dit zonebeheerplan.

3.3 Wet ruimtelijke ordening (Wro)

Op grond van artikel 3.1 Wro stelt de gemeenteraad voor het gehele grondgebied van de gemeente een bestemmingsplan vast. De Wro bepaalt dat de ruimtelijke inrichting moet voldoen aan de eis van een 'goede ruimtelijke ordening'. Verschillende functies mogen elkaar niet onaanvaardbaar negatief beïnvloeden en moeten op elkaar worden afgestemd. Door onder andere milieuzonering worden milieubelastende en milieugevoelige functies zoveel mogelijk gescheiden. In bestemmingsplannen wordt veelal aan de hand van een bedrijvenlijst vastgelegd welke type bedrijven zich mogen vestigen op een industrieterrein. Tevens is in het plan de ligging van de geluidszone opgenomen.

3.4 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

De Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) regelt de omgevingsvergunning. De omgevingsvergunning is één geïntegreerde vergunning voor bouwen, wonen, monumenten, ruimte, natuur en milieu. De omgevingsvergunning leidt tot betere dienstverlening aan bedrijven en burgers, minder administratieve lasten voor bedrijven en burgers en kortere procedures. De voorschriften worden beter op elkaar zijn afgestemd. Wabo regelt procedurele aspecten van vergunningverlening. Van toepassing zijnde milieunormen zijn opgenomen in de Wet milieubeheer.

In bijlage 1, onderdelen B en C van het Besluit Omgevingsrecht (BOR) staat welke inrichtingen een omgevingsvergunning voor het oprichten of veranderen van een milieuinrichting nodig hebben of onder algemene milieuregels vallen⁷.

⁶ BBT staat voor beste beschikbare technieken.

⁷ Onderdeel B en C zijn een combinatie van de vroegere bijlage 1 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) en bijlage 1 van het Activiteitenbesluit.

4. Doelstelling van het geluidreductieplan

4.1 Beleid in planperiode

In het geluidreductieplan dient minimaal 'het te voeren beleid te worden aangegeven om de geluidsbelasting binnen en buiten de bestaande zone te beperken' opgenomen te worden.

Daarbij zijn de volgende aspecten van belang:

- provinciaal geluid- en milieubeleid;
- gemeentelijk geluid- en milieubeleid;
- afspraken betreffende ontwikkeling van het industrieterrein;
- ruimtelijke aspecten.

4.2 Relatie met zonebeheerplan

Het zonebeheerplan voor het industrieterrein Beatrixhaven is gebaseerd op art. 164 van de Wet geluidhinder en is bedoeld om afspraken vast te leggen over:

- De wijze van zonebewaking, door middel van het stellen en handhaven van geluidsvoorwaarden verbonden aan de vergunningen en tevens door middel van het beleid van gronduitgifte.
- De wijze van zonebeheer, door middel van het zorgen voor een permanent actueel overzicht over beschikbare en totale geluidsruimte.
- De wijze van geluidsruimteverdeling, door middel van een akoestisch inrichtingsplan met eisen voor de geluidemissie per kavel (verkavelingskaart).

Een geluidreductieplan zorgt voor een mogelijkheid om de problemen rond geluidsbelasting op een gezoneerd industrieterrein weer op te lossen. De relatie tussen het geluidreductieplan en zonebeheerplan is echter heel belangrijk. Het doel van een geluidreductieplan is eigenlijk om mogelijkheden te creëren om de bepalingen van een zonebeheerplan te kunnen uitvoeren. Met andere woorden: een geluidreductieplan is in werking tot de overschrijding is opgelost en moet vervolgens ruimte maken voor een zonebeheerplan. Om te zorgen dat het gebruik van het zonebeheerplan mogelijk blijft, moeten de in een zonebeheerplan opgenomen doelstellingen en bepalingen zorgvuldig overwogen worden bij het opstellen van een geluidreductieplan. Hierbij kan gedacht worden aan verkaveling, toekomstige gewenste verdeling van geluidsruimte, toegestane milieucategorieën, bereiken van algemene geluidreserve etc.

5. Voortraject

Voor de maatregelen en effecten worden onder andere dezelfde stappen doorlopen als in het verleden is gedaan voor nota industrielawaai, zoals:

- actualisatie geluidsmodel;
- alternatieve bodemfactor;
- factor voor redelijke sommatie;
- alternatieve bronmodellering van AMvB-bedrijven.

Deze stappen zijn echter geactualiseerd in verband met nieuwe en niet meer aanwezige bedrijven en de nieuwe grens van het gezoneerde industrieterrein.

Voor het goed kunnen uitvoeren van zonebeheer en het geluidsreductieplan is het noodzakelijk inzichtelijk te krijgen wat de daadwerkelijke overschrijdingen zijn en het zonemodel dient te worden geactualiseerd. Vervolgens wordt gezocht naar aanvullende maatregelen die het oplossen van de geluidsproblematiek mogelijk maken.

Een geluidreductieplan dient de voorgenomen, in de eerstvolgende vijf jaar te treffen maatregelen te bevatten om de geluidsbelasting binnen die periode voor het hele industrieterrein te verminderen tot beneden de bedoelde grenswaarden.

Op de verschillende maatregelen wordt nu nader ingegaan.

5.1 Aanpassing geluidsmodel

In de periode 2006-2010 heeft een actualisatie van het zonemodel plaatsgevonden. In hoofdlijnen zijn de uitgevoerde aanpassingen van het zonemodel als volgt:

- Het hoogteverloop op het terrein is aangepast:
 - Hoogtelijnen zijn ingevoerd in het model waardoor alle gebouwen geplaatst kunnen worden op het bodemgebied en dus niet meer een maaiveldhoogte hoeven te hebben. Dit is gedaan met behulp van ingevlogen hoogtebestanden van Idelft. Basishoogte is op 46 meter (gemiddelde maaiveldhoogte van omgeving).
- Ontbrekende gebouwen zijn ingepast en verkeerd gemodelleerde gebouwen aangepast:
 - Alle bedrijven waar de bronnen op één locatie liggen (dus geen exact akoestisch model) zijn gecontroleerd opdat het gebouw actueel is en indien nodig aangepast aan de hand van ingevlogen ligging en hoogten van Idelft.
- Opgeheven bedrijven of bedrijven die onbekend zijn, zijn verwijderd en ontbrekende bedrijven zijn ingevoerd.
- Aan de hand van de lijst van de gemeente "Totale Bedrijvenlijst Eindlijst (4-8-10).xls" zijn bedrijven die wel in model voorkomen maar niet op deze lijst staan verwijderd.
- Bedrijven waarvan in 2006-2010 modellen zijn aangeleverd zijn aan het zonemodel toegevoerd.

- De betreffende bedrijven zijn:
 - Dotremont;
 - Essent ((LAr,LT) - situatie 1);
 - Facade/Cemex (opgesplitst vergunning situatie september 2008);
 - Lutgens (Model Lutgens Metaal 2009 - met BBT);
 - Veolia (variant B);
 - Schavemakers;
 - Mebin;
 - Emplacement.

Resultaten per zonepunt na uitvoering actualisatie omgevingskenmerken en bedrijven

01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
52,3	51,8	49,6	48,6	49,8	50,9	50,9	49,2	51,4	52,8	54,2	54,2	55,3	55,7	54,2	58,2	55,6	56,0	54,7	53,2	53,1

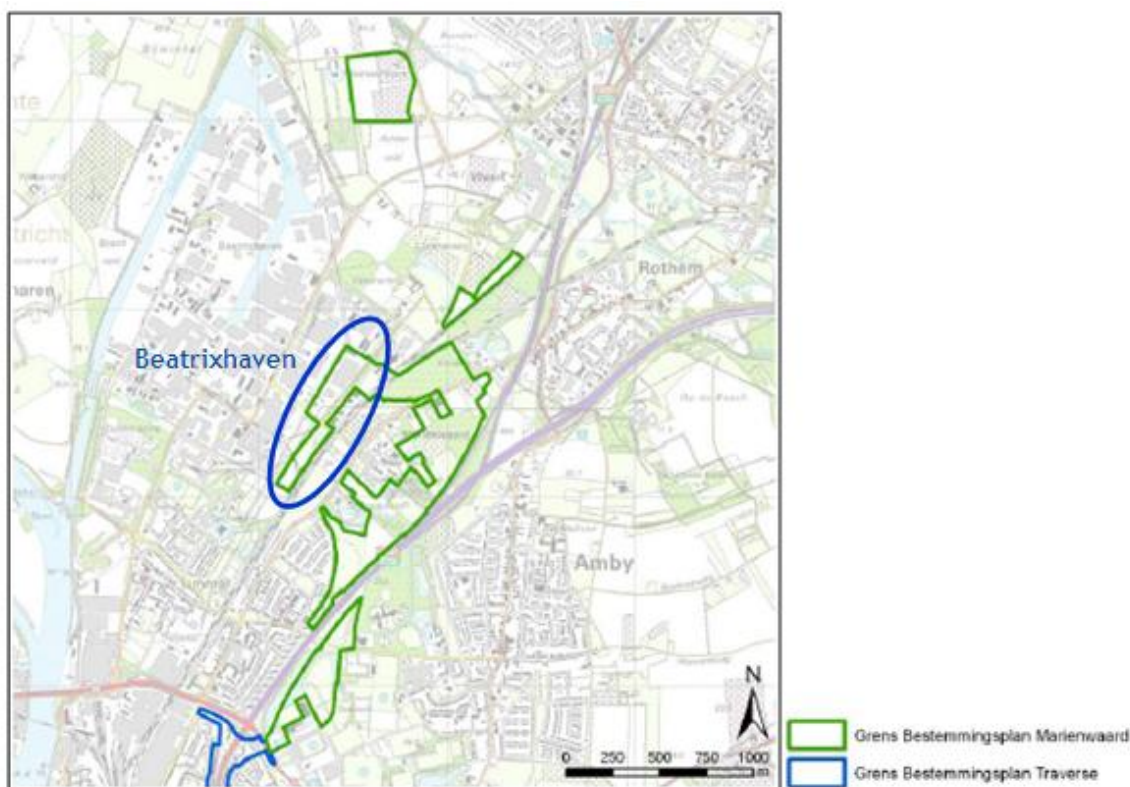
Uit bovenstaande tabel blijkt dat na uitvoering van bovenstaande aanpassingen nog een overschrijding van 1 tot 8 dB(A) resteert. In de figuur 3 wordt de eindsituatie weergegeven.

Figuur 3: situatieschets, de ligging van de Beatrixhaven en de zonepunten, evenals een grafische weergave van de overschrijdingen (eindsituatie van actualisatie).

6. Wijziging grens industrieterrein

In het kader van het project "De A2 Passage Maastricht" door de stad Maastricht zijn nieuwe bestemmingsplannen gemaakt om de aanleg van infrastructuur en nieuw vastgoed mogelijk te maken, dit in verband met de realisatie van maatregelen gericht op het oplossen van overlast vanwege de snelweg A2. De gemeente Maastricht wil ook de ontwikkeling van de Beatrixhaven verder faciliteren. Hiervoor wordt een nieuwe directe aansluiting op de A2/A79 in het project A2 Maastricht gerealiseerd. Enerzijds om toegankelijkheid van Beatrixhaven te verbeteren en anderzijds om het bedrijventerrein economisch nog aantrekkelijker te maken als vestigingsplaats. Een deel van het voor de nieuwe ontwikkelingen noodzakelijke gebied ligt gedeeltelijk op gronden behorende tot het gezoneerd industrieterrein Beatrixhaven. Het gaat om bestemmingsplan A2 Mariënwaard. Dit bestemmingsplan omvat de gronden in de omgeving van Mariënwaard inclusief de gronden die noodzakelijk zijn voor de aanleg van de nieuwe verbindingsweg naar bedrijventerrein Beatrixhaven. In de onderstaande figuur wordt het gebied van het bestemmingsplan Mariënwaard weergegeven.

Figuur 4: Bestemmingsplan Mariënwaard

Het omcirkeld gebied vormt een onderdeel van het industrieterrein Beatrixhaven. In het bestemmingsplan Mariënwaard wordt dit gedeelte aangemerkt als niet behorend tot het gezoneerd industrieterrein. Als gevolg daarvan wordt voor het geluidreductieplan de grens van het gezoneerde industrieterrein aangepast conform de in het bestemmingsplan Mariënwaard aangegeven begrenzing.

In onderstaand figuur is de 'nieuwe' grens van het industrieterrein weergegeven.

Figuur 5: nieuwe grenzen van het gezoneerd industrieterrein Beatrixhaven

Door de nieuwe grens en de realisatie van de nieuwe verbindingsweg naar Beatrixhaven wordt een aantal bedrijven geamoveerd.

Door het amoveren van deze bedrijven en de aanleg van de nieuwe verbindingsweg verdwijnen dus ook de gebouwen van deze bedrijven. Hierdoor valt een gedeelte van de afscherming weg die bedrijven ondervonden op het industrieterrein. Ondanks dat er dus bedrijven verdwijnen, wordt de geluidsbelasting op een aantal zonepunten hoger.

Resultaten per zonepunt na wijziging grens industrieterrein:

01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
52,3	51,8	49,6	48,6	49,8	50,9	50,9	49,2	51,3	52,6	53,7	51,4	51,9	56,0	57,6	59,1	55,9	55,9	54,6	53,2	53,1

Uit bovenstaande tabel blijkt dat na uitvoering van bovenstaande aanpassingen nog een overschrijding van 1 tot 9 dB(A) resteert.

6.1 Verwijderen niet relevante bedrijven

Type A bedrijven zijn uit het model verwijderd. Deze groep heeft een 'licht regime' en dat betekent: geen meldingsplicht en ook geen vergunningsplicht. Hieronder vallen onder andere: kantoren, banken, zorginstellingen, huisartsen en peuterspeelzalen. Dit zijn de bedrijven die geen of weinig negatieve invloed op het milieu hebben.

Resultaten per zonepunt na verwijderen niet relevante bedrijven:

01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
52,3	51,8	49,6	48,6	49,7	50,9	50,8	49,2	51,3	52,5	53,6	50,8	51,1	54,1	57,3	56,3	55,8	55,9	54,6	53,2	53,1

Uit bovenstaande tabel blijkt dat na uitvoering van bovenstaande aanpassingen nog een overschrijding van maximaal 7 dB(A) resteert. Deze reductie komt doordat een aantal niet relevante bedrijven wel met een maximale geluidsuitstraling was gemodelleerd.

6.2 Wijziging modellering Type B bedrijven

Aansluitend op het voorgaande kan nog meer resultaat worden bereikt door Type B bedrijven volgens een alternatieve methode op te nemen in het zonemodel. Type B bedrijven zijn bedrijven met een meldingsplicht. De mogelijke invloed op het milieu is niet zo negatief dat zij een omgevingsvergunning nodig hebben, maar zij vallen wel onder het speciale regime van het Activiteitenbesluit. Sectoren zijn onder andere: detailhandel, horeca, garages, transport en tankstations.

Bij een Type B bedrijf 'past' doorgaans een geluidsproductie van 50 tot 60 dB(A) per vierkante meter. Uit onderzoek blijkt dat in het zonemodel voor een groot deel van de bedrijven een veel hogere waarde is opgenomen.

Het gekozen alternatief is het modelleren op basis van de (afstand-)gegevens in 'Bedrijven en milieuzonering'⁸. Hieraan ligt echter een fundamentele keuze voor een alternatieve modelleringmethode in het zonebeheer ten grondslag. Het vergt tevens een ingrijpende aanpassing van het zonemodel op dit punt.

⁸ Bedrijven en milieuzonering (VNG) is een standaardwerk voor milieuvergunningverleners

De geluidsniveaus die volgen uit de aangepaste modelleringmethode kunnen aan het bedrijf worden opgelegd door het stellen van een maatwerk voorschrift. Hierdoor wordt het bedrijf de mogelijkheid ontnomen om in de toekomst te veel geluid te gaan produceren.

Resultaten per zonepunt na wijziging modellering type B bedrijven:

01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
51,6	51,3	49,3	48,3	49,6	50,5	50,5	48,8	50,9	51,8	52,2	50,3	48,7	49,8	51,5	53,1	53,4	53,1	53,0	52,2	52,5

Uit bovenstaande tabel blijkt dat na uitvoering van bovenstaande aanpassingen nog een overschrijding van maximaal 3 dB(A) resteert. Deze reductie komt doordat een groot aantal type B bedrijven zeer ruim gemodelleerd was.

6.3 Toevoegen ontbrekende Type B en C bedrijven

Om het model compleet te maken zijn alle type B en C bedrijven, die voorkomen in de lijst "Totale Bedrijvenlijst Eindlijst (4-8-10).xls", (aangeleverd door de gemeente en opgenomen volgens de SBI-code middels dB(A)/m²), toegevoegd. Hiervoor is dezelfde modelleringwijze gehanteerd als bij stap 2. Echter, de type-C-bedrijven zijn bedrijven die een omgevingsvergunning moeten aanvragen en waarbij de kans op negatieve gevolgen voor het milieu groot is.

Sectoren: alle sectoren die niet onder Type-A of Type-B vallen.

Door het ontbreken van deze modellen is er op dit moment een onderschatting van de geluidsuitstraling van het industrieterrein. Door deze bedrijven op basis van geluidsafstand mee te nemen wordt dit grotendeels hersteld. Gedurende de komende jaren zullen ook voor deze bedrijven akoestische modellen worden opgenomen. Hiervoor zullen momenten afgewacht worden als aanvraag revisievergunning e.d.

Resultaten per zonepunt na toevoegen ontbrekende type B en C bedrijven

01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
52,0	51,5	49,4	48,4	49,7	50,8	50,8	49,1	51,3	52,4	53,1	50,4	49,1	50,2	51,7	53,4	54,1	54,0	53,7	52,8	52,9

Uit bovenstaande tabel blijkt dat na uitvoering van bovenstaande aanpassingen nog een overschrijding van maximaal 4 dB(A) resteert.

6.4 Alternatieve bodemfactor voor het industrieterrein

Tot voor kort werd er in het rekenmodel vanuit gegaan dat het gehele industrieterrein bestond uit een volledig harde ondergrond (bodemfactor 0). Bij toepassing van deze bodemfactor ligt een afspraak met de provincie Limburg uit februari 2003 ten grondslag. In werkelijkheid bestaat het bedrijventerrein Beatrixhaven voor een groot deel uit halfhard gebied. Voor de modellering van het industrieterrein is het dan ook realistischer om ook bij een hard oppervlak een bodemfactor toe te passen van 0.5 (half geluidsabsorberend) in plaats van 0.0 (akoestisch 'hard', reflecterend). Een andere reden om halfharde verharding toe te passen in het rekenmodel is dat binnen het zonemodel ook gerekend wordt met reflecties in het middengebied van het industrieterrein. In werkelijkheid treden deze reflecties niet op door de aanwezigheid van gebouwen of andere oneffenheden op het terrein. Dit effect is meettechnisch vastgesteld en kan ook rekentechnisch worden waargenomen met andere rekenmethodieken.

Resultaten per zonepunt na alternatieve bodemfactor voor het industrieterrein:

01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
51,2	50,9	48,7	47,9	49,2	50,1	49,9	48,2	50,3	51,4	52,1	49,5	48,0	48,6	49,7	51,6	52,8	52,5	52,3	50,8	52,0

Uit bovenstaande tabel blijkt dat na uitvoering van bovenstaande aanpassingen nog een overschrijding van maximaal 3 dB(A) resteert.

6.5 Factor voor 'redelijke sommatie'

Op een gezoneerd industrieterrein waarop een groot aantal bedrijven is gevestigd, zal het vrijwel nooit voorkomen dat alle bedrijven tegelijkertijd op volle capaciteit werkzaam zijn. Dit is een statistisch gegeven. In de praktijk blijkt dat het werkelijke, gemeten geluidsniveau van alle bedrijven samen, lager is dan het berekende geluidsniveau in het zonemodel. Dit effect, 'redelijke sommatie' genoemd, is circa 1-3 dB(A) groot. Dit effect wordt ook beschreven in het reken- en meetvoorschrift geluidhinder 2006, bijlage 2. De tabel uit het reken- en meetvoorschrift geluidhinder 2006, bijlage 2 is hieronder opgenomen.

Industrieterrein waarbij de geluidsbelasting op één of meer beoordelingspunten wordt bepaald ¹ door	Maximale aftrek in dB in het geval de geluidsbelasting op één of meer beoordelingspunten wordt bepaald ¹ door		
	bedrijven met een jaargemiddeld continue geluidsuitstraling	door zowel bedrijven met een jaargemiddeld continue geluidsuitstraling als bedrijven met een jaargemiddeld niet continue geluidsuitstraling	bedrijven met een jaargemiddeld niet continue geluidsuitstraling
1 bedrijf (solitaire inrichting)	0	n.v.t.	2
Meer dan 1 maar minder dan 10 bedrijven	0	1	2
10 of meer bedrijven	1	2	3

¹ bepalend zijn de bedrijven, met de grootste bijdragen aan de geluidsbelasting, die gezamenlijk een geluidsbelasting veroorzaken ter grootte van de geluidsbelasting vanwege het industrieterrein als geheel verminderd met 1 dB;

² bedrijven hebben een "jaargemiddeld continue geluidsuitstraling" als de geluidsuitstraling jaargemiddeld gezien niet meer dan 2 dB lager is dan de geluidsuitstraling in de representatieve bedrijfssituatie.

Per zonepunt wordt bepaald van welke situatie die opgenomen is, in de tabel sprake is.
Het beoordelingspunt met de laagste aftrek is maatgevend voor het hele industrieterrein.

Bepalend zijn de bedrijven, met de grootste bijdragen aan de geluidsbelasting, die gezamenlijk een geluidsbelasting veroorzaken ter grootte van de geluidsbelasting vanwege het industrieterrein, als geheel verminderd met 1 dB.

Toets 1: Wordt de geluidsbelasting bepaald door 1 bedrijf, meer dan 1 maar minder dan 10 bedrijven of meer dan 10 bedrijven?

Op ieder zonepunt ligt de geluidsbelasting van het maximale bedrijf ruim 1 dB onder de geluidsbelasting vanwege het industrieterrein. Er is dus niet maar 1 bedrijf bepalend. Op een aantal zonepunten wordt door meer dan 1 maar minder dan 10 bedrijven de geluidsbelasting bepaald.

Toets 2: Wordt de geluidsbelasting bepaald door bedrijven met een jaargemiddelde continue geluidsuitstraling, door bedrijven met een niet jaargemiddelde continue geluidsuitstraling of beiden?

Het is moeilijk te bepalen of een bedrijf wel of niet een jaargemiddelde continue geluidsuitstraling heeft. Alle zonepunten zijn echter van diverse bedrijven dermate maatgevend dat ervan uitgegaan kan worden dat per zonepunt minimaal 1 bedrijf een niet continue geluidsuitstraling heeft.

Hieruit kan geconcludeerd worden dat de werkelijke totale geluidsbelasting als gevolg van industrieterrein Beatrixhaven dan ook 1 dB(A) lager zal zijn dan berekend in het zonebewakingsmodel.

Resultaten per zonepunt na factor voor 'redelijke sommatie':

01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
49,8	49,8	47,6	46,8	48,1	48,8	48,7	46,8	49,0	49,8	50,1	48,4	46,8	47,4	48,7	50,6	51,2	50,8	50,6	49,2	50,7

Uit bovenstaande tabel blijkt dat na uitvoering van bovenstaande aanpassingen nog een overschrijding van maximaal 1 dB(A) resteert.

7. Maatregelen en planning geluidreductieplan

7.1 Maatregelen

Om beter aan te sluiten bij het zonebeheer zoals opgenomen in (M.2010.0951.01.R002 d.d. 27 juni 2011) en te werken naar een oplossing van de zoneoverschrijding wordt een aantal stappen voorgesteld. Deze stappen kunnen gezien worden als maatregelen. Daarbij kan een verdeling gemaakt worden tussen korte en lange termijn maatregelen. Hieronder volgt de omschrijving van de maatregelen en effecten daarvan.

7.1.1 Correctie bedrijfstijden type B bedrijven

Tijdens een visuele inventarisatie is gekeken welke bedrijven in de avond- en nachtperiode zichtbaar activiteiten uitvoeren. Zo kan gedacht worden aan brandend licht in bedrijven, het aan- en afrijden vrachtwagens, geopende poorten en dergelijke.

Van de Type B bedrijven die geen activiteit hebben in de avond- en nachtperiode kan de geluidsruijme binnen afzienbare termijn op vrij eenvoudige wijze worden aangepast. Dit kan door het stellen van maatwerkvoorschriften per bedrijf waar dit van toepassing is. Dit is een volgende belangrijke stap voor het oplossen van overschrijding van de zone.

Van de 110 Type B bedrijven zijn er volgens de inventarisatie circa 11 's avonds en 19 's nachts in bedrijf. Van bedrijven die niet in bedrijf zijn, is een aantal door middel van een model ingevoerd. Bij deze bedrijven wordt ervan uitgegaan dat het model overeenkomt met de werkelijkheid en worden de avond- en nachtperiode niet op 0 gezet. Voor de overige bedrijven wordt dit wel gedaan.

01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
49,8	49,7	47,6	46,8	48,0	48,7	48,6	46,7	48,9	49,6	49,9	48,1	46,4	47,0	48,3	50,3	50,8	50,3	50,3	49,0	50,6

7.1.2 Controle milieuvergunningen

Op de zonepunten 11, 17 t/m 19 en 21 zijn nog enkele overschrijdingen van de grenswaarden te verwachten. Om niet alle vergunningen te hoeven doorlichten worden alleen de bedrijven beschouwd die op deze zonepunten een significante bijdrage hebben (> 40 dB(A) op zonepunt).

De overschrijding op de zone kan ook worden teruggebracht door het uitvoeren van een daadwerkelijke geluidssanering (aanbrengen van geluidsreducerende maatregelen bij bedrijven). Deze optie is vooral zinvol voor de meest maatgevende bedrijven. Overeenkomstig onderstaande tabel betreft dit naar verwachting zowel gemeentelijke (G) als provinciale (P) bedrijven.

Dat zijn de volgende bedrijven per zonepunt:

	17		21	
1	Sibelco (vml Ankerpoort)	47,9	Sibelco (vml Ankerpoort)	50,4
2	Mora	44,9	Lieben	40,5
3	M. Dumoulin	42,8		

Uit bovenstaande tabel blijkt dat voor alle zonepunten hetzelfde bedrijf (Sibelco (vml Ankerpoort)) zorgt voor de grootste bijdrage. Indien het mogelijk is dit bedrijf in de nachtperiode 2 dB(A) te reduceren is de zoneoverschrijding opgelost.

Reductie aan de andere bedrijven heeft dermate weinig invloed dat maatregelen aan deze bedrijven niet zinvol wordt geacht. Wel moet, indien er sprake is van het aanvragen van een revisievergunning voor bovengenoemde bedrijven, bekeken worden of een reductie gerealiseerd kan worden.

Bij het verlenen (aanpassen) van omgevingsvergunningen moet primair gekeken worden in hoeverre de aanvraag (nog) in overeenstemming is met de vergunning of met andere woorden in hoeverre er sprake is van "niet gebruikte geluidsruimte" binnen de vergunning.

Bijvoorbeeld:

- vergunde activiteiten in de nacht, terwijl een bedrijf s' nachts geen activiteiten (meer) verricht;
- te ruim opgenomen bedrijfstijden voor activiteiten;
- mogelijke dubbeltellingen in transportwijze van goederen;

Vervolgens moet realistische inschatting van de voor de aangevraagde activiteiten noodzakelijke geluidsruimte gemaakt worden. Er moet ook rekening gehouden worden met de in het zonebeheerplan opgenomen regels en doelstellingen, zoals verdeling geluidsruimte, inwaartse zonering of het toepassen van BBT's. Artikel 1.1 van de Wet milieubeheer geeft voor BBT's de volgende uitleg:

De voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die – kosten en baten in aanmerking genomen – economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld.

Sibelco (vml Ankerpoort)

Eén provinciaal bedrijf, Sibelco (vml Ankerpoort), is binnen industrieterrein Beatrixhaven het meest maatgevende bedrijf. Dit bedrijf is al van oudsher op industrieterrein Beatrixhaven aanwezig en heeft met haar geluidsuitstraling mede de ligging van de huidige geluidszone bepaald. Bij het opstellen van de omgevingsvergunning voor dit bedrijf is door het bevoegd gezag beoordeeld of voldaan wordt aan ALARA. Hetgeen inhoudt dat alle mogelijke maatregelen zijn onderzocht, maar dat maatregelen om het geluidsniveau verder terug te brengen destijds technisch dan wel financieel niet haalbaar waren. Geconcludeerd werd dat het bedrijf voldeed aan ALARA en dat het treffen van verdergaande maatregelen op technische of financiële bezwaren stuit. In 2007 heeft Sibelco (vml Ankerpoort) een set complexe maatregelen doorgevoerd waarmee de geluidsimmissie ver onder de vigerende geluidsvoorschriften is komen te liggen.

Resultaten per zonepunt met de actuele bedrijfssituatie van Sibelco (vml Ankerpoort).

01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
48,7	48,4	46,9	45,4	46,4	47,7	46,9	45,8	46,5	48,3	49,4	48,0	46,3	46,7	48,3	50,2	49,9	49,9	50,0	48,2	48,6

Maatregelen

Op basis van de berekening inclusief de maatregelen die Sibelco (vml Ankerpoort) heeft getroffen zijn er geen aanvullende acties noodzakelijk. Hierbij moet wel worden opgemerkt dat de uitgangspunten van het geluidreductieplan zijn gebaseerd op berekeningen. Dit houdt in dat bronvermogens van de verschillende bedrijven rekenkundig zijn toebedeeld aan de op grotere afstand gelegen zonepunten. Op deze wijze worden ook de geluidsvoorschriften in de milieuvergunningen bepaald.

De handhaving van het geluidreductieplan en daarmee de geluidszone en de milieuvergunningen moet hierop worden afgestemd.

7.2 Planning

In de Wet geluidhinder is een periode van 5 jaar opgenomen voor het uitvoeren van acties en maatregelen die onderdeel vormen van een geluidreductieplan. De voorgestelde maatregelen moeten realistisch zijn. Bij de planning van de uitvoering van de maatregelen en acties moet rekening worden gehouden met de genoemde periode van 5 jaar. Voor het geluidreductieplan Beatrixhaven worden de volgende maatregelen gekozen:

- correctie bedrijfstijden type B bedrijven;
- controle en aanpassen milieuvergunningen (o.a. die van Sibelco (vml Ankerpoort)).
- Afspraken handhaving geluidreductieplan

In de onderstaande tabel wordt de uitvoering van maatregelen en acties en planning daarvan verder toegelicht.

Maatregel/actie	Planning
1. Correctie bedrijfstijden type B bedrijven	
• Inventarisatie bedrijven in de avond en nachtperiode zichtbaar activiteiten uitvoeren	2012
• Geluidsruimte binnen afzienbare termijn op vrij eenvoudige wijze aanpassen - maatwerkvoorschriften	2012 - 2016
2. Controle milieuvergunningen	
• Inventarisatie maatgevende bedrijven	2012
• Controle vergunningen	2012-2016
• Aanpassing vergunningen	
- Gemeentelijke bedrijven	2012-2016
- Provinciale bedrijven	Afhankelijk van planning provincie, maar voor 2016
3. Zonebeheersplan	
• Uitgangspunten vertalen in bestemmingsplan Beatrixhaven	2012-2013

7.3 Organisatie uitvoering

Bij het opstellen van de nota industrielawaai Beatrixhaven heeft uitgebreid overleg plaatsgevonden met provincie, bedrijven, het ministerie van VROM (nu ministerie I&M) en alle verantwoordelijke afdelingen van de gemeente. Omdat het geluidreductieplan niet inhoudelijk afwijkt van hetgeen destijds is afgesproken is er niet voor gekozen wederom een breed platform op te richten. Aangezien de uit te voeren maatregelen ook niet afwijken van de in de nota industrielawaai vastgestelde maatregelen zullen de voorgenomen maatregelen binnen de gemeente in nauw overleg met de betrokken bedrijven worden uitgevoerd door het team Vergunnen, Toezicht en Handhaving.

7.4 Monitoring

De doelstelling van het geluidreductieplan is het oplossen van de overschrijding van de zone. Aan het eind van de looptijd van het geluidreductieplan dient weer voldaan te worden aan de vigerende geluidgrenswaarden. Om zicht op de uitvoering van maatregelen te kunnen hebben is het gewenst om een monitoring van het project op te zetten. Daardoor wordt de gemeente niet pas aan het eind van de looptijd van het plan geconfronteerd met eventuele knelpunten. Tegelijkertijd op basis van monitoring kunnen tijdig wijzigingen in de planning gemaakt worden. Om een overzicht van de voortgang van de uitvoering van het geluidreductieplan te krijgen wordt halverwege de uitvoeringstermijn de stand van zaken weergegeven. Halverwege 2014 wordt een monitoringrapport opgesteld, inclusief een evaluatie van de doelstellingen van het geluidreductieplan. Afhankelijk van de uitkomsten daarvan wordt de planning van de uitvoering van maatregelen aangepast.

7.5 Maatregelen indien na 5 jaar niet wordt voldaan aan de grenswaarde

Het geluidreductieplan is erop gericht dat de geluidsbelasting binnen de planperiode is verminderd tot beneden de grenswaarden. Artikel 67 lid 2 onder c Wet geluidhinder schrijft voor dat een geluidreductieplan ook een beschrijving moet bevatten van de wijze waarop de vermindering van

de geluidsbelasting van het betreffende industrieterrein zal worden gerealiseerd, indien dit doel niet wordt behaald.

In het geval van het geluidreductieplan voor het industrieterrein Beatrixhaven worden maatregelen voorgesteld die betrekking hebben op maatwerkvoorschriften voor de aanwezige bedrijven en op de aanpassing/wijziging van de huidige vergunningen.

Om de lasten voor de bedrijven en voor de gemeente zo klein mogelijk te maken wordt de uitvoering van de maatregelen daardoor gekoppeld aan de reguliere wijziging van vergunningen. Tegelijkertijd kunnen acties genomen worden om de procedures van wijziging van vergunningen tijdig op te starten. Daarvoor kunnen de betreffende bedrijven door de gemeente (projectgroep) benaderd worden. In het geval van provinciale vergunningen is overleg tussen de gemeente en de provincie noodzakelijk.

In het geval dat een wijziging of aanpassing van vergunningen van de maatgevende bedrijven later dan binnen de planperiode van 5 jaar moet plaatsvinden, kan de doelstelling van dit geluidreductieplan niet gehaald worden. In een dergelijk geval wordt de uitvoering van de maatregelen in de volgende periode doorgezet. Gezien de vergunningen van bedrijven elke 10 jaar geactualiseerd moeten worden kan verwacht worden dat binnen de volgende periode van 5 jaar (aansluiten aan de uitvoeringsperiode van het geluidreductieplan) kan worden voldaan aan de grenswaarden.

Maastricht, 1 december 2011

Gemeente Maastricht